

faderen. Det kan jo godt være en, som man bestemt ikke vil fortælle om, f.eks. ens egen far.

Der er altså simpelt hen nogle situationer, hvor jeg mener, at vi skal kunne holde det væk fra domstolene, hvor vi skal kunne beholde en statsamtsmulighed for at give fritagelse, hvor vi skal have en åben og ærlig samtale statsamterne imellem. Børnelovsudvalget har jo også været inde på det der med en fortrolighedsramme, hvor man kunne give nogle oplysninger inden for statsamtet, som man ikke var forpligtet til at give videre til andre.

Justitsministeren har besluttet sig for, at det ikke skal ind i lovforslaget, en beslutning, som jeg helt kan forstå, men jeg synes alligevel, at vi har en interessant diskussion om, hvordan vi klarer nogle af de her tunge ting.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er lige til en enkelt lille bemærkning, jeg hørte fru Anne Baastrup sige: Der kan være årsager til, at man ikke ønsker at oplyse, hvem faderen er, f.eks. hvis det er ens egen far.

Jamen så er jeg nødt til at sige, at der er jo netop taget højde for her i lovforslaget, at når vi taler om strafbare forhold, incest, voldtægt, er man pr. automatik undtaget. Det er også noget af det, der netop har kørt i debatten: Skal vi nu også have sådan noget frem?

Så lad os, og det håber jeg fru Anne Baastrup er enig i, pille dét væk, som rent faktisk er ude, og så lad os tage debatten om det, der er. Jeg tror, det var en fortalelse.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nej, det var da bestemt ikke en fortalelse. Sagen er jo i al sin enkelhed den, at man godt kan stå i en situation, hvor man har været udsat for noget ganske, ganske forfærdeligt, som man ikke vil fortælle en levende sjæl, heller ikke juristen i statsamtet. Det er ønsket om at have en sikkerhed for, at vi ikke via vidnerreglerne tvinger kvinder ud, hvor vi ikke vil have dem ud, men giver dem en eller anden form for rum, hvor de ikke tvinges til at lyve.

Jeg synes, det er en god debat, vi har. Jeg synes, det er vigtigt, at vi har et punkt her, som vi på en eller anden måde bliver nødt til at tage meget alvorligt.

Den fg. formand (Jan Petersen):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Som det vist tidligere er fremgået under de korte bemærkninger, er det forslag, vi debatterer her i dag, ikke lige vores kop te i Dansk Folkeparti, og en af grundene er, som fru Anne Baastrup lige har været inde på, den yderligere pligt, der altså nu pålægges kvinden, hvis det her forslag bliver vedtaget. Den oplysningspligt skal man kunne blive fritaget for i statsamtet, og det er altså det, der med det her lovforslag strammes, så man ikke længere kan det.

Der er også andre knaster i forslaget, og dér skal jeg skynde mig at sige, at kapitel 5 om faderskab og moderskab ved kunstig befrugtning ikke tidligere har været behandlet i lov om børns retsstilling, og vi har sådan set ikke de helt store kommentarer til det, men meget af det resterende i forslaget er efter vores opfattelse meget uoverskueligt og forvirrende, og vi mener i virkeligheden, at det kan være til skade for ægteskabet, mødrenes rettigheder, børnenes sikkerhed og i sidste ende også for fædrene, hvis man vedtager det her forslag.

En af intentionerne i det her forslag er jo, at fædrene skal have det bedre, skal have det nemmere, men vi ser altså ikke de intentioner særlig godt udført. Vi er enige i sigtet, at fædrene skal have nogle bedre rettigheder, men vi er ikke enige i de muligheder, der tages i anvendelse i det her forslag for at give dem det.

Det her med, at enlige kvinder altså skal tvinges til at oplyse, hvem der kan være far til deres barn, er det punkt, vi er hovedmodstandere af. Vi synes også, at det måske er lidt uheldigt, at ugifte mænds position skal cementeres ved, at de får krav på sådan en faderskabstest. Man kan spørge sig selv: Hvorfor nu det? Man kunne forstå, hvis det var kvinden, der krævede en far til sit barn, herunder en far, hun ikke bor sammen med, endsige er gift med, men i betragtning af, at hver ottende officielle far ifølge videnskabelige undersøgelser ikke er identisk med den biologiske far, vil det set med vores øjne være meget betænkeligt at gennemføre en ret for denne forsmåede bejler, der tilfældigvis har gjort kvinden gravid, så han også mod såvel den gifte som den ugifte kvindes vilje kan få en ikke ønsket social status som far.

Vi synes, det vil være ødelæggende for parforholdet, såfremt en udefrakommende med rette eller urette pludselig kan kræve dna-prøver. Det vil kunne benyttes til chikane og til et utilbørligt pres på kvinden, det vil skabe utryghed i familierne, og det kan måske kreere